

DECRETS LLEI O DECRETS LLEIS?

S'anomenen *compostos sintagmàtics* les unitats lèxiques formades per dos substantius coordinats i inseparables el significat de les quals és la suma dels significats de cadascun dels termes que la formen. És el cas de *bar restaurant*, *camió cisterna*, *ciutat dormitori*, *concurs oposició*, *contracte programa*, *decret llei*, *escola taller*, *hotel residència*, *pis mostra*, *sofà llit* o *tren llançadora*.

Podem considerar que l'origen del compost sintagmàtic són dos termes units per una conjunció o, més rarament, una preposició que s'elideix. Així, de *contracte i programa* s'obté *contracte programa*, i de *pis de mostra* resulta *pis mostra*.

Els principals dubtes que plantegen els compostos sintagmàtics són la grafia i la flexió. Quant a la grafia, la normativa estableix que cal escriure'ls amb els dos termes separats i sense guionet. No pas *decret-llei*, sinó *decret llei*. A més, d'acord amb el *Llibre d'estil del Parlament de Catalunya*, en els noms de normes jurídiques en què s'hagin d'usar majúscules només es posen en el primer terme: no pas *Decret Llei*, sinó *Decret llei*.

Pel que fa a la flexió, la tendència general és que el primer element adopti la desinència del plural i el segon resti invariable. Per això no s'ha de dir *concursos oposicions* ni *decrets lleis*, sinó *concursos oposició* i *decrets llei*.

S'exceptuen d'aquesta tendència els casos en què el compost no s'ha lexicalitzat completament i, sobretot, els que fan referència a càrrecs i oficis de persones, en què el segon terme actua com un adjectiu i, per tant, admet desinències de gènere i nombre, com ara *alcalde president*, *conseller portaveu*, *jutge magistrat*, *secretari interventor* o *traductor intèrpret*, que es flexionen en *alcaldes presidents*, *alcaldessa presidenta*, *alcaldesses presidentes*, etc.